

کچا کا نی بر پر نجر ... م ل ک مد م د

ناوی کتب: کچا کا نی بر پر نجر
نووسر: م ل ک مد م د
سالی باوبونو: 2018

[پخواندنی وی ئم کتب کیلی ئی بک ان](#)

ل و دیوی تو بو نم و د ک م ... م ل ک م ح م د

من شتا نکم خ شد و ت ک ...
پن ل ق و ن فرتر
ه تا تور یشم خ شد و ت ر
ب ج ر ل ک د ج نگم!
ئ م لای مر ف ک ان ر
یاخی ئ ب ل یان ر
د رگا کان ب رووی ه موواندا دائ خ م ...
ب م هام هاوش و ی ئ و ی ک ل پشتی د رگا ک
بو ستی و گریا ن کان ل گ رودا بم ن ت و
ب ت تکای ئیدی ل د رگا ب د .
ئ م د رگا ن فر تی ب شک ن
بم ک ر باوشی میهر با نی خ ت و
د ه ست کی ه میش ی پ و یست
تا د ردی سا ن کی ب بگ ت و

وَرَو گوَم بَ بگر
تا لَ نَ هامَ تیپَ کانی تَمَ نم
چیرَ کی هَ زار و یَک شَوَت بَ دارَ ژم
دَستم توند توند بگوشَ و بینَ بَ سینگتَ و
با هَست بَ گرنگی بوونم بَ تَوَ بکَم
من هَ زار دَیی شیعری کَم نم لَ بَر
هَ زار گَ رانی و بَیتی کَ چکَ کان
ئاسوودَ مَ ناکات بَ قَد دَ دَ ک
لَ زاری تَو
من وردَ وردَ خَ ریکم کار
لَ سَر مردنی خَ م دَ کَم
بم لاوَنَدَ و، بم لاوَنَدَ و...
با بَ ئاسوودَ یی گیانمت پَ بدَم...

مَ لَک مَ حَمَد

کچان و کَشَی و نَدَ کان ... مَ لَک محمد

کَشَ له ناردنی و نَه و بَ او بوونهوئی و نَه دا نییه، زَ رَ کمان هر
له فهِسبووکدا خَ مان و نَهی خَ مان بَ او کردووه تهوه، که ئاساییه،
به مَ خَ دهشکرَ هر ئَم و نَه بَ برَن و به مه بهستی خراپ به کار
به نَرَن. که واته کَشَ که لهو بیرکردنه وه دایه که:

یهک: ئَ مه یان وا بار هَ ناوه له و نَه بترسین. له کاتَ کدا نا بَ
و نَهی کو و کچ هیچ جیاوازییه کان له گه یه کدا هه بَ ت. واتا ئَ مهی
ژنان ئه بَ وهک شتَ کی زَ رَ سروشتی بَ مان هه بَ ت و نَهی خَ مان بَ او
بکهینهوه. که سَک ئه گهر نه یه و بَ ت به و نَه دهر بکه و بَ ت ئه وه ئاساییه.
به مَ نام نا بَ ت هَ کاره ترس بَ ت. هه بَ ت ده زانن که ئَم ترسه له
ما هوه و له کَم مه گه دروست ده بَ ت.

دوو: ده بَ ئیش له سهر ئه وه بکه ین که بیرکردنه وهی کَم مه گه و
دایکوباوکان و خوشک و برایانمان بگَ یَن و وا باریان به نَن که

سروشترین شتک هه بـ ئه وه یه که کچک و نه کانی بـ او بکاته وه وهک
چـن کوک ئه مه دهکات.

سـ: که توانیمان کـمه گهی کورد وا بار بهـنین له و نهی کچ
نه ترسن. ئهوکات ئه وه هـه شانهش به تاـ ده بنه وه که هـه شهی
و نه بـ او کردنه وه له کچ بکهـن. که و نه بـ او کردنه وه بوو به شتـکی
سروشتی، ئهوکات کهس ناتوانـت ئه مه وهک هـه شه به کار بهـنـت.

چوار: چاره سهر ئه وه نییه داوا له یه کتر بکهـین و نه بـ او
مه که نه وه، ئه مه خـ دزینه وه و اکـردنه، چاره سهر ئه وه یه هـه و
گـینی ئه م بیر کردنه وه یه بدهـین،

پـنج: بهـام ئه گهر و نه کان و نهی سـکسی بوون، ئه مه یان په یوه ندیی
به نـوان که سه کانه وه هه یه، کاتـک که سـک متمانه ی پـ ده کـرت، یان
خـه ویستی و سـز له نـواندا هه یه و له سهر ئه م بنه مایانه ئه م جـره
و نه نه ئاـگـ ده کـرن، پـم وا نییه خه تای ئه وه که سه ی تـدا بـت که
و نه کان ده نـرت. تـ چـن بزانیـت خـه ویسته که تـ ژـک له ـ ژان
ده بـته دـنده یه ک؟ من نا نـرن و نه بنـرن یان نا، بهـکوو دهـم
کـشه که له وـدا که چـن به ناوی خـه ویستییه وه مرـف وـران ده کـرت.

شهـش: ئه گهر کـمه گه یه کی مـشکراوه بووینا یه، مه سه له کانی وهک سـکس
و و نهی ووت و و نهی کچ و ئه م شتانه له لاماـن شتی نـرماـ بوونا یه
وهک ئه ورووپا... ئه وا ئه وه کچه له ئـمه و بنه ماـه کی و کـمه گه
نه ده ترسا و ئه م کاره ساتهـش ووی نه ده دا. کهواته به ته نیا هـه
ئه وه کوـه نییه، بهـکوو هـه که کـمه گه یه کی گه وره ی له پشته و
هه موومان خه تا بارین.

حـوت: گـور کانی خـزان وا خـیان رابهـنن کـزوو زوو بریار لـسـر
شتـکان نـدن لـجـگای زیادکردنی کـسـی ناشرین و ئازاردانی
مندائـکانیان، گوـیان لـ بگرن و هـوـ بدن کـشـکان بـرـگای
یاسایی و تـندروست لـم کاتـانـدا چارـسـر بکـن.

هـشتـم: کـردن وـی دـرگای خوـندن و لـ مندائـکان کـ لـ بارـی
با بـتی متمانـ پـکردن و چـنیـتی هاوـرـپیـتی تـر کـمـایـتیـکان
زیاتر بـر و تـگـیشتنی تـندروست برـن.

نـیم: دانانی مـنهـجـکی تایبـت بـ مندائـکانمان لـ قوتا بخانـکان
کـ فـری خـراگری و بـرگـگرتنی فشاری دـروونی لـ حاـتـ
نـخوازراوـکان.

دایم: کردن و ای دگرگای ل لایان خزان و ک مندا لکان بتوانن
ئوان ه بژرن ب باسکردنی ک شکانیان ل ت ت ک م ای تی کان
نک بدنگ بمذ و و بترسن تا کار سات روو بدات.

م لک محمد

ئ شق ... م لک مح م د

ک ناشق بووی
دست ل ه موو
شت بر ئ دای
بوا ب خراپی
هیچ کس ناکای
ز رد خ ن ب
ه مووکس د کای
د بیت پشت و
پ نا ب ه مووکس
ه میش ب نی پاکای
مرق بوونت ل د
ژیان جوان ئ ب
هیوا دروست د ب
شکان ل ناو چ
د ت نگی نام مذ
د رگای د زخ داد خر
د رگای ب ه شت د کر ت و
ب هار ب ووتان پ د ک ن
گو کان بلاو ئ ب و
ا بکن و ب بن پ بکن
دروشمی د خشی ب ب و
س ما بکن م و ستن
ناشقی ب ک تایی خودا بن
م ترسن ل پشتا ن
دستان د گر ب ه میش

هَسْتَك هِي سَراپای میهر با نی ل سَندووم ... مَلَلُكَ مَحْمَدٌ

وَشَّيْكَ هِي لَ ناخما هاوار دَكَا، داخَم لَ گَروودا، جَ دَمَندَ
ئَی جادووم لَ کراو...

بَ تَلِسمیَک ئَگَرَم...

کَ تَواوی ئَ و نَفرینَم لَ سَر لا بدات

تکا یَ بَن ئَم کا بووسَکی کا تیَ

با بَگَرَم و نَ و دیو جَوانَکی ناخَم

هَندَ کَس دَن: - لَوانَ یَ گونا هَکت کرد بَت!

هَ کچا نی ئَ رَشَ لیم پَم بَن پَویستَ چ باجَک بدَم

هَ کچا نی سیَن پَم بَن چ قوربا نیَک بدَم..

وَل ئَ و یَ لَ بیا با نَکا بَکَم

هاوار ئَ کَموکَ سَ گوئی لَم نی...

بَ کول ئَ گریم کَس نایَت دَست بَدَم و بَینَت..

بَ هَ نَسکَ و را ئَ کَم..

کَسَکَم دیت لَ دوور و

هات و گووتی ماندوو شَکَت دیاری من وا ئَ کَم بَ هَ میَشَ ئاسودَ
بیت.

ئَ ویش جادووگَر بوو.

بوو...

لَ من نَ ئَ چوو!

گووتی بَک جَار پَویستَ ون بیت!

لَ هَ موو کَس لَ هَ موو شَتَک تا خَت ئَ دَزیتَ و؟

بَ جَر رَ حَم ما ندوو بوو

نام و تَک و بَگَرَم و

دَم و تَ خَ و کی قوو بَخَوم هَ نَ سَم و..

ا نی تَ بَبتَ بَ هَ شتی من

ئَ و تَلِسمَ تَ نَها بَ یشتنی خوئی

ئَ و دَن پَ لَ ئازار لادَ چَت

کټه ته د ډچیت و د ډډی
برښام د ډ ته ی ل ډ یاد نا چټ
ل ډ یاد نا چټ.

“م ډ ل ډ ک م ډ م ډ د ”